

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 22. 9. 2016

Číslo: Ročník 26 (2016), Číslo 3

Sekce: Stalo se

Název článku: Základní knihovnický kurz v Hradci Králové

Autor: Bohdana Hladíková a Karolina Boková

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20160319>

Základní knihovnický kurz v Hradci Králové

Bohdana Hladíková a Karolina Boková

Pohled organizátora

Bohdana Hladíková

Brzy po svém nástupu do Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové jsem se dostala do role pořadatele a zároveň posluchače základního knihovnického kurzu. Nepopírám, že mě ten úkol zprvu trochu vyděsil. Jak mám já, která nemám o problematice knihovnictví ani ponětí, pořádat kurz pro ostatní knihovníky?

Naštěstí jsem brzy zjistila, že knihovnické znalosti potřebovat nebudu. Ty obstarají lektoři. Navíc jsem měla k dispozici řadu materiálů z předchozích let a po ruce ochotnou kolegyni Andreu Součkovou, která kurz pořádala naposledy.

První otázka zněla, komu vlastně bude kurz určen. Pracovníkům profesionálních knihoven? Knihovníkům z malých veřejných knihoven? Každý z nich řeší zcela odlišné úkoly. Jedněch ani druhých zájemců nakonec nebyl dostatek, proto jsme umožnili všem přihlášeným, aby se kurzu účastnili. Neprofesionální knihovníky jsme pouze upozornili, že některá témata pro ně z hlediska využitelnosti v praxi nebudou až tak zajímavá. Celý kurz jsme postavili jako otevřený a nechali čistě na posluchačích, zda se zúčastní všech přednášek a budou psát závěrečný test.

Rovněž obsah jsme nechali v téměř původní podobě. Pokusili jsme se jednotlivé přednášky poskládat do tematických celků a ke starším osvědčeným tématům jsme přidali nová, věnovaná problematice evidence v knihovnách a vzdělávání knihovníků, a praktické informace k oboru, aby posluchači věděli, kde mohou čerpat další vědomosti.

To nejtěžší měly za úkol naše lektorky. Totiž připravit výklad pro skupinu lidí z tak odlišných typů knihoven. Naštěstí jsou to zkušené kolegyně, povětšinou zvyklé přednášet o svojí práci. O tom, že se zhostily svého úkolu se ctí, svědčí i výsledky ankety, kterou nám účastníci na závěr vyplnili, a také to, že kdo přijel jednou, zůstal na celý kurz.

A samotní účastníci? Parta milých lidí z nejrůznějších knihoven celého kraje. Nejvíce jsem obdivovala ty, kteří si jezdili poslechnout i témata, která ve svých knihovnách s největší pravděpodobností nikdy nevyužijí – navzdory komplikacím s dopravou nebo prací. Jen tak, ze zájmu, aby rozuměli tomu, o čem se v knihovnictví mluví.

Na závěr jsem je požádala o vyplnění dotazníků, kde jsem se ptala na jejich spokojenost s přednáškami a mj. i na závěrečný test. Odpovědi mě pořádně překvapily. Plná třetina účastníků by test ponechala. Odvážlivci - já sama z něj byla docela nervózní. Naštěstí nebyl tak hrozný. Všichni jsme ho úspěšně napsali a zasloužili si tak krásnou placku a diplom, který vyrobila kolegyně Markéta Špásová.

Za sebe jsem velice ráda, že jsem kurz mohla absolvovat, i když nejsem knihovník. Nejenom že lépe rozumím tomu, o čem se kolem mě hovoří, ale byla to pro mě cenná zkušenost i jako pro organizátora. Víím, které téma by si žádalo více času a naopak. A také jsem si do příště zapsala pár nápadů, jak vylepšit organizaci kurzu. Za nejdůležitější však považuji to, že jsem poznala řadu velice milých lidí, zapálených pro svoji práci.

Kontakt na autorku: bohdana.hladikova@svkhk.cz

Pohled účastníka

Karolina Boková

Na jaře letošního roku jsem se zúčastnila základního knihovnického kurzu ve Studijní a vědecké knihovně v Hradci

Králové, který byl rozčleněn do šesti seminárních úterků.

Ač dělám knihovnici v naší malé knihovně už pár let a všechny problémy konzultuji s tou „mateřskou“ v Trutnově, vlastně nikdy jsem na ničem podobném nebyla. Říkala jsem si, že se toho určitě spoustu dozvím, že třeba něco zlepším a oživím zaběhanou praxi. Měla jsem jen obavy, že zjistím, že spoustu věcí dělám špatně a mezi souputníky na kurzu budu outsiderem.

Hned na prvním semináři se mé obavy ale rozplynuly a v rukou všech lektorů a organizátorek se člověk cítil jako v bavlnce. Probíraná látka opravdu značně rozšiřovala mé obzory, člověk až žasl, nakolik je knihovnictví propracovaná věda se spoustou podoborů. Ale všechny možné i nemožné dotazy byly vždy trpělivě a srozumitelně zodpovězeny a zázemí s dobrou kávou napomáhalo domácí atmosféře.

Někdy vznikaly dost humorné situace, jako například při předvádění správného balení knížky. Tehdy jsem zjistila, že můj dosavadní způsob je značně zjednodušený, rozhodla jsem se ale, že si ho ponechám a ten profesionální nechám profesionálům.

O přestávkách jsme s ostatními účastníky kurzu často zapřádali hovor o tom, jak to chodí u nich. Hrozně se mi líbil vřelý přístup a nadšení jednotlivých knihovníků - tu třeba dělají svým čtenářům kávu, tam pořádají velice zajímavé výstavy nebo akce pro seniory a jinde zas dělají vše možné, aby ke knížkám nalákali začínající čtenáře - děti.

Jediným temným bodem v celém podniku se jevil závěrečný test.

„To si snad dělají legraci, vždyť je červené skoro všechno!“ blesklo mi hlavou poté, co jsem otevřela jednu z prezentací, zaslaných po prvním dni. Z množství informací jsme si měli zapamatovat hlavně to červené, protože právě tam měl být zdroj otázky v testu. Tomu říkám vidět rudě.

Nu, nakonec to samozřejmě nebylo tak zlé a zkoušku z učiva zvládli všichni, kdo ji podstoupili. Stali jsme se tak hrdými držiteli osvědčení a krásné pamětní placky. Exkurze po zajímavé budově SVK HK byla pak pěknou tečkou za tímto dobrodružstvím.

Jsem moc ráda, že jsem se kurzu zúčastnila. Mé očekávání splnil, ba předčil, a nemohu než jej doporučit. Každý náš vyučující či organizátor je opravdu člověkem na svém místě a já bych jim všem na závěr chtěla ze srdce poděkovat za jejich čas, pomoc, radu a práci, kterou si s námi dali. A mé díky patří i spolužákům za fajn kolektiv.

Kontakt na autorku: infocentrum@lanov.cz